

לולב וערבה פרק רביעי סוכה

טנה

ען משפט
נֶר מְצֻוָה

מסורת הש"ס

סס לחד נקפל ונכק לחד כחומו
עלים מלומין ווילדיין דרכן מוחטמן על
זו כmis ווילין יולדין לטימין לא מוכם
מן טאלון ריש ווילוון עליון
טהרין מל פסקה גיא
תירלאן און פולטן ולס
מלען קומן קומן קומן קומן
וילוון כו: טומטומ
טיגרין גראן (ט) וגוטס גאנט
(ט) גאנט גאנט (ט) גאנט
שרו.

תורה אוור הולשן. ואשכטם מים בשושן. מפעידי הירושעט. שיעו' ב' ז'. ופזרו' ר' ירמיה ורבנן. עולם צין ר' בראש שושן ומשמחה. על ר' בראש שושן ומשמחה. תישענו נסיך ומאנחה. שעשה לנו'ה. ובכל עיר ועיר מוקם. ובכל עיר ועיר מוקם ר' המלך ור' והו' אשר ר' המלך ור' והו' מגע שפהו' ושונן. להדריהם משחחים וטוב ורכבם מגני' ארך-ארץ. מתהרים ככל בפל מחד והודדים עליה. וזה קומין וא' אלה מה' נגיד מענ'ו. ווילח לפנים סימנו לדמיון לומר לו'. נמרלי פלינו' הצלב'ת' לוון קמל ווילגנ' דקמלה' מ'ק' ווילח דרי' ירושה נמייל ק'ם קם ידע'. שנילקה סטמן חמיס כפל'ת' סאלוקין לו'ן מודין גינזון חמיס טפטע יהת נך' דודין לה' אה' חמיס על רג'ני': פלינ'ס מקודט'. לו'ן מה Gangsta' בעזות קמונ' צטעלן קדיזה' כל' צד' דקימעה' נ' וויל' ק'': כל' כל' צעקה מס' ק'':

במנין חותמין דקון, פיליך "קונוּן" חוטס מהד נקסל וגוכן מהד
 חמונו וואכון מעלה (⁴) מיס נבי קפסלוס וגוכמלס מלון
 זיליך פומטמן ע"ג המונח זומגס קה נאכ' קמייס וויזין זילון
 זילטהיין כל זומג זאכ' מלון מלך זומגס אומוסטס אפלס
 כל צוות זענין אומוסטס אפלס
 במנין שני חותמין דקון (⁵) (אחד) מעובה ואחד
 דק כדי שיירוחו שניהם כלין בכתה אחת מערכו
 של מים מזרחו של יין א"ערדה של מים לתוך
 של יין ושל יין לחוך של מים ציא טיר' יהורה
 אומר בלווה היה מנסך כל שמוונה טיגולנסך
 אומר לו הגבנה דך שפעם אחד נסך אחד
 על גבי רגלו ורגמווה כל העם באחרוניהן
 'במעשו בחולך מושעה שבת אלא
 שהויה ממלא מערב שבת הבית של זהב
 שאינה מקודשת מן השילוח ומונחה בלשכה
 יונשבכה נתגלתה היה ממלא מן הכוור
 יהשין והמים מגולין פטולין ללבוי מזבח:
 גמ' מנא הנ' אמר רב עינא ואמר קרא
 ושאבתם מים בשנון גו' הנרו תרי מני
 חד שםיה שעשן וחדר טמהה שמהה אל' שען
 לשמהה Ана עדיפנא מינך דכתיב י' שען
 ושםהה ישנו גו' אל' שמהה לשנון Ана
 עדיפנא מינך דכתיב י' שמהה ושותן להוירם
 אל' שען לשמהה חד ומוא שבקר וישייך
 פרונוקא דכתיב כי' בשמהה תצאו אל'
 שמהה לשנון חד יומא שבקר ומלו'ך
 מיא דכתיב ושאבתם מים בשנון אל' ההוא
 מיאן דשמייה שען לד' אבחו עתרודתו
 דהמלו לי מים לעלמא דatoi דכתיב ושאבתם
 מים בשנון אל' או הוה כתיב לשנון
 ברקארמתה השטה דכתיב בשנון משביה
 דההוא גברא מושווין לה גודא ומליין בה
 מיא: עליה בכבש ופנה לשאמלו בר':
 תר' י' כל העולם למובה עולין דך מין
 י' חוץ מן העולה לשלה דברים הלו שועלין
 דך שמאלו והווען על העקב ואלו han נסוך הימים וניסוך היין וועלת העופ
 בכשרבתה במורה: אלא שהו משחרוני: בשלמא דין משוחר דמאי אמא
 משחרו ביון דאמר מר עריה של מים לחוך של יין ושל יין לחוך של
 מים ייא של מיםathi לאשוחרי: ומונקובים במן ב' חותמין וכ'':
 י' ליליא מא מתניתין ר' היהודה היא ולא רבנן דתנן כי הרדי נינחו אפי' תמייא רבנן חמורא סמייך
 מנסך כל שמוונה די' רבנן כי הרדי נינחו אפי' תמייא רבנן חמורא סמייך
 קלש הא כי נמי מסתברא דאי רב' היהודה רחב וקוצר אית לה
 דחרניא רבי היהודה אומר שני קשותאות היו שם אחד של מים ואחד של
 יין של יין פיה רחב של מים פיה קוצר כדי שיירוחו שניהם כלין בכתה אחת
 ש' מ': מערבו של מים: תר' מעשה בצדוקי אחד שיניך על גבי רגלי
 ורגמווה כל העם באחרוניהן (⁶) ואתו היום נפנמה קרן המובה ובביאו בול של
 מלחה סחמותו לא מפני שהוכשר לעבודה אלא מפני שלא ראה מובה
 שב'

יבינו חננאל

מגות (פ' י"ז) נgi דמלס וכךן
מערלטת דורות ק"ו צי נקניש כמי
שי חוננוין דקון אדמתה יתנין על
קי מערלטת ועל סיקו לדורות
ויזליך בון ומתרבנן גלמה פטמל
כמי נלעת מוטס יש עשי על גנק
תלן יטול עליו דבר קותמו:

אחד מעובה ואחד רך, פירע
בקונעלם לחוד מן הנקניש
מעובס מצמע ערילס לומר טיס
בקב לבוב וגלוול או מוש וגוונ משבוב
מכם עוזב ספקן ק"ו עביס ומון
ק"ח לון ספקה מהר גלחת:

שתיים החטים גנוין פולון גיבי
בובה. סמל סטה מפן
חוך והקלם מועלג זמס וממלך
שליטנו מנקן מיס כבישור אסרי ההלם
מצלים לטייעון ק"נ פירע נקונעלם
וימכן פירוט זה למלה דלקלה דעתיס
מעילן גנמרל פליקן (למן ז)
ונעניריגו זטמנת היל פט סטמקנעם
מליטשין מוטס קיריגיטו נו לפתך:

מנגן ה"ט. דוחוקען ומיריען
צעילטם סל יטונן ק"נ פ"י קאינוין
ושוע יט פירע דמנגן דמי הילטן צני
ומפלס מדמיכז ממעיני סטוטעה:
כל

נרג' דחמי כ"ג רכיב
ויל' מנטים וס' דליק
ומתבונ' מיס נזקן וס' כפ'
הנ' גראם מונטג'ו